

<SERMO 18>¹

<Dominica tertia post Trinitatem>

Sermo fratris Guillelmi de Luxi dominica tertia

Deus omnis gratie, qui uocauit nos in eternam gloriam suam.

1 Qui indiget aqua clara, pura, et sapida, non potest melius inuenire quam in fonte. Aqua sapida, pura, et clara, est Dei gratia; extinguit enim sitim totius prauis et inordinatis amoris, sicut ait Dominus mulieri Samaritane: *Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet ultra; sed fiet in eo fons aque salientis in uitam eternam.* Ista aqua omnes indigemus, ideo in fonte queramus. Fons gratie Christus est, unde fons sapientie uerbum Dei. |132va| Item in proposito: *Deus omnis gratie.* Sed fons est altus et signatus, ideo curramus ad ductum aque, ad clauigeram gratie, uirginem Mariam, ut impetret michi a filio suo aquam istam, scilicet gratiam, ad uerbum suum digne pronunciandum, uobis ad retinendum, et cetera.

Deus omnis gratie.

2 Verba ista scripta sunt in epistola Petri hodierna. In quibus uerbis monet nos apostolus Petrus, ut diuine uocationi acquiescamus. Quando homo magne auctoritatis uocat aliquem pauperem preter merita sua ad aliquam dignitatem magnam, et certum est quod potest habere illam pro modico labore, mirabiliter est fatuus si non acquiescit eius uoci. Sic facit nobis Dominus. Et possunt poni septem rationes quare uocationi sue debemus acquiescere.

3 Prima est Dei uocantis incomparabilis dignitas. De ista in Psalmo: *Deus deorum, Dominus, locutus est, et uocauit terram.* 'Deus' ait, non 'puer' uel 'garcon.' |132vb| Deus deorum, contra gentiles qui adorant simulacra, uocauit te qui es terra et in terram ibis. Magna fatuitas si ei non acquiescis. Et certe si bene consideraremus dignitatem ad quam uocamur, cicius ueniremus ad eum. Vocat nos Deus, ut de statu culpe ueniamus ad penitentiam, de penitentia ad gloriam. Ita dicitur in Exodo: *Deus Hebreorum uocauit nos, ut eamus uiam trium dierum in solitudinem et seruiamus ei.* Via trium dierum est status penitentium, scilicet cordis contritio, oris confessio, operis satisfactio. Seruiebant filii Israel Pharaoni in luto, latere, et paleis. O quam multi hodie seruiunt dyabolo in luto luxurie, latere auaricie, palea superbie! Econtra seruiamus Deo in castitate contra luxuriam, in elemosynarum largitione uel pietate contra auariciam, in humilitate cordis contra superbiam. Hec sunt tria uota religionis: castitas, paupertas, humilitas seu obedientia.

4 Secundo, |133ra| ut diuine uocationi acquiescamus monet <nos> Dei uocantis gratuita bonitas, quia si propter merita nostra nos uocaret, minus grata esset ista uocatio. Sed non uocat nos propter merita nostra. Merita nostra et bona nostra nulla sunt; ipse enim bonorum nostrorum non eget. De ista uocatione dicit Apostolus, prima ad Corinthios: *Videte uocationem uestram, fratres, quoniam non multum*

¹ Transcribed by Andrew T. Sulavik from manuscript: Paris, Bibl. Nationale, lat. 14952, ff. 132rb-134vb; J. B. SCHNEYER, *Repertorium*, v. 2, p. 479, n. 21; TH. KAEPEL, *Scriptores*, v. 2, p. 113, n. 1557.

sapientes, non multum nobiles secundum carnem, non multum potentes: <sed que stulta sunt mundi> elegit Deus etc. Solet aliquis homo uocare unum hominem sapientem quia indiget consilio, uocare potentem quia indiget auxilio, <et> nobilem genere quia indiget² seruicio. Sed Deus non indiget nostro consilio nec auxilio, quia *mil</i>ia mil</i>um angelorum ei seruiunt*. Ergo, quia ex mera gratia sua nos uocat, non propter merita nostra, bene debemus eius uocationi acquiescere.

5 Tercia ratio est immensa eius liberalitas. Quando aliquis uocat alium qui multum peccauit in eum et multa mala |133rb| fecit ei, magna liberalitas est. Ita Deus, qui peccatum non fecit, primo nos, qui cotidie peccamus in eum uocat, uere magna liberalitas est. Vnde in proposito: *Deus omnis gratie, qui uocauit nos*. 'Nos,' inquam, proditores et diuine maiestati reos. Alibi: *Fidelis Deus: qui uocauit uos in hereditatem filii sui Domini nostri Ihesu Christi*. Fidelitas debet esse inter dominum et seruum, ut dominus curialiter tractet seruum suum, et seruus obediat domino suo. Sed quando dominus curialiter tractat seruum, et seruus proditor est erga dominum, plus quam liberalitas est. Ita facit Creator noster et Redemptor. Quod ubi cotidie peccamus in ipsum in tantum quod dyabolus cotidie nos iugularet nisi ipse esset, et tamen uocat nos ad suum seruicium et ad regnum suum, uere plus quam liberalitas est. Hoc est beneficium quod numquam debemus dare obliuioni. Vnde Petrus: *Vt uirtutes eius annuntietis, qui de tenebris uos uocauit in admirabile lumen* |133va| *suum*, quasi dicat: Gratias agite Deo, qui de tenebris ignorantie uos uocauit in lumen fidei. O quot *mil</i>ia paganorum et Iudeorum* sunt modo in inferno qui ignorauerunt lumen fidei! Et nos uidemus istud lumen nec aliis uolumus annuntiare. Magnum nobis periculum est si ambulamus in tenebris culpe.

6 Quarto debet nos monere status sublimitatis, quia non ad modicum uocat nos Deus, sed ad maximum, ad gloriam suam. Vnde Apostolus ad Thessalonicenses: *Ambuletis digne Deo, qui uocauit uos in regnum suum <et gloriam>*. "Ambuletis" ait, non "dormiatis". Inconueniens est ut rex celestis uocet nos et dormiamus. O quam multi iacent in peccato, soporati somno prae consuetudinis! Audacter peccant in iuuentute et expectant facere penitentiam in senectute uel in morte. Si quis clericus uocaretur ad episcopatum uel decanatum, statim uenderet suum patrimonium |133vb| et curreret ad dignitatem illam. Si rex Francie uocaret aliquem in societatem ad regnum suum, et alius uocaret eum ad patibulum, nonne fustigandus esset si prius curreret ad patibulum quam ad regnum? Mundus, caro, dyabolus uocant nos ad perditionem et mortem; Christus uocat nos ad salutem et uitam, et tamen plures currunt ad uoluptates carnis implendas, ad diuicias, honores et dignitates. Bernardus: "Clamat caro: 'Ego inficiam.' Clamat mundus: 'Ego deficiam.' Clamat dyabolus: 'Ego interficiam.' Clamat Deus: 'Ego reficiam.'" Quem sequar nisi te, O bone Ihesu, qui laborantibus pro te clamas: *Venite ad me, et ego reficiam uos*? Ergo uocatio uestra ad magnum est, quia ad regnum eternum. Vnde Petrus apostolus: *In hoc uocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis*. Mundus non uocat ad benedictionem, sed ad maledictionem. Et |134ra| si <uocare posset uos> ad benedictionem, non tamen <benedictionem> hereditate <possideretis>, quia quicquid est in mundo totum est instabile et transitorium. Vnde Saluator discipulis suis in Iohanne: *Non quomodo*

² indiget| dignus

mundus dat, ego do uobis. Datum mundi comparatur ludo pile. Qui currunt ad pilam per uicos, uix potest habere unus pilam in manu, quin statim iaciat alii. Ita multi clerici sudant et laborant in artibus et decretis, currunt Romam pro aliqua prebenda habenda, et statim ut habent moriuntur. Vnde dicitur uulgariter: ‘Quant honeur uient et cors faut.’

7 Quintum est nuncii uocantis sollempnitas, quia unigenitus Dei Filius uocat nos. Vnde si non uenimus ad eum, improperebit nobis illud Ioelis: *Seruum meum uocaui, et non respondit michi* – ecce maxima ingratitudo. *Vocaui*, dicit Deus Pater, non per garconum uel puerum, sed per sollempnem nuncium, per Filium meum. Hoc fuit per beneficium Incarnationis, quando diuina natura coniuncta fuit cum humana, secundum illud: *Osculetur me osculo oris sui*. Os |134rb| enim Patris Christus est. Posset aliquis dicere dura uerba dicebat non; nam subditur: *Ore proprio deprecabar eum*. Dominus uocat nobis, et audire contempnimus qui tamen rogare eum deberemus. Vnde si modo eum quando possumus non audimus, in futuro non audiet nos, sed dicet nobis sicut fatuis uirginibus: *Amen dico uobis, nescio uos*.

8 Sextum est uocationis istius facilitas, quia non est nimis difficile obtinere bonum ad quod uocamur, immo modicum oportet pati. Hoc est quod dicitur in proposito: *Deus omnis gratie, qui uocauit nos*; sequitur: *in Christo Ihesu, modicum passos*. Si millesies sineret se homo excoiri, uel igne cremari, uel suspendi, nichil esset ad uitam eternam promerendam, quia *non sunt condigne passionis huius temporis <ad futuram gloriam>* etc. Laborat agricola toto tempore uite sue pro misera uita sua sustinenda; laborant milites in torneamentis pro modica gloria humana; similiter mercatores de foro ad |134va| forum exponunt se ad diuersa pericula <pro lucro>. Et miser homo non laborabit parum ad faciendum penitentiam pro uita eterna habenda.

9 Quantum [est] facile sit istud premium magnum habere, patet in hoc quod quantumcumque homo peccauerit, dum tamen corde contricto confiteatur, et peniteat, et uiuat in uera fide, et se seruet pro posse suo ab omni crimine mortali, saluus erit. Quod figuratum est <in> II Reg. de Absalon, ubi legitur quod *intrauit ad regem, et adorauit eum super terram coram eo, et ob]sculatus est rex Absalon*. Intrat homo ad regem Christum per confessionem. Confessio est clauis regni celorum et porta per quam intratur, Ps.: *Introite portas eius in confessione. Adorauit eum* – ecce deuotio fidei, *super terram* – ecce humilitas, *coram eo* – ecce recta intentio, *et osculatus est eum* – ecce reconciliatio.

10 Vltimum est omnimoda securitas, que notatur cum dicit: *Ipsa perficiet, confirmabit, et solidabit*. Triplex est |134vb| potentia anime: rationalis, irascibilis, concupiscibilis. Perficiet Deus primam potentiam anime rationalem in cognitione ueritatis, confirmabit secundam irascibilem in apprehensione diuine maiestatis, solidabit terciam concupiscibilem in fruitione diuine bonitatis. Et tunc anima sic perfecta, confirmata, solidata, poterit dicere illud Psalmiste: *Hec recordatus sum, et effudi in me <animam meam>* etc. Quod nobis etc.